

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Beata Piwowarska

Protokolant koordynator prawny Andrzej Boboli

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 sierpnia 2014 r. w Warszawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie

przeciwko **M. M.**

- o zakazanie naruszeń praw do wzoru wspólnotowego

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o :

1. zaniechanie naruszania przez pozwanego M. M. jej praw z rejestracji wzoru wspólnotowego o nr 002125450-0002 w tym: produkowania, oferowania, wprowadzania do obrotu, reklamowania i magazynowania w tych celach na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemów ogrodzeń posesyjnych, w tym systemu ogrodzenia posesyjnego pod nazwą handlową *Igor*, w których przeszła zakończone są grotami naśladującymi zarejestrowany wzór wspólnotowy;
2. nakazanie pozwanemu usunięcia na jego koszt skutków niedozwolonych działań poprzez:
 - a. wycofanie z sieci sklepów - marketów budowlanych (...) na terytorium Polski systemów ogrodzeń posesyjnych pod handlową nazwą *Igor*, w których przeszła są zakończone grotami naśladującymi zarejestrowany wzór wspólnotowy oraz
 - b. zniszczenie wyżej wskazanych produktów na koszt pozwanego;
3. nakazanie pozwanemu zniszczenia na jego koszt wszystkich materiałów reklamowych, w tym katalogów, folderów reklamowych, broszur, instrukcji montażu, itp., zawierających wizerunki systemu ogrodzeniowego i poszczególnych elementów systemu ogrodzeniowego pod nazwą handlową *Igor*, w których przeszła zakończone są grotami naśladującymi ten wzór;
4. podanie do publicznej wiadomości całości orzeczenia, w przypadku rozstrzygnięcia sporu na korzyść powódki, w sposób i w zakresie określonym przez sąd, a w przypadku niewykonania przez pozwanego tej czynności w wyznaczonym terminie, upoważnienie powódki do podania całości orzeczenia do publicznej wiadomości na jego koszt;
5. zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu. (k.2-118)

W uzasadnieniu spółka (...) powołała się na służące jej prawo do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w OHIM 26 X 2012 r. pod numerem 002125450-0002, przedstawiającego grot przeszła ogrodzeniowego, będącego elementem systemu ogrodzeń VERONA 2, wprowadzanego przez nią do obrotu od marca 2013 r. Zarzuciła, że pozwany sprzedaje w sieci sklepów - marketów budowlanych (...) systemy ogrodzeniowe *Igor*, w których w każdym z elementów (furtka, brama, panel) przeszła są zakończone grotami naruszającymi wzór wspólnotowy.

Zdaniem powódki, groty przeszła *Igor* różnią się w sposób nieistotny od grotów przeszła ogrodzeniowych, których wzór jest zarejestrowany jako wspólnotowy. Groty w produktach stron są praktycznie tej samej długości i szerokości, mają takie same proporcje, składają się z trzech części (wierzchołek, listek i trzonek) nieznacznie się od siebie różniących w kształcie wierzchołka i jego wypełnieniu w kształcie rombu oraz w wywinięciu listka. Pomimo tych różnic, ogólne

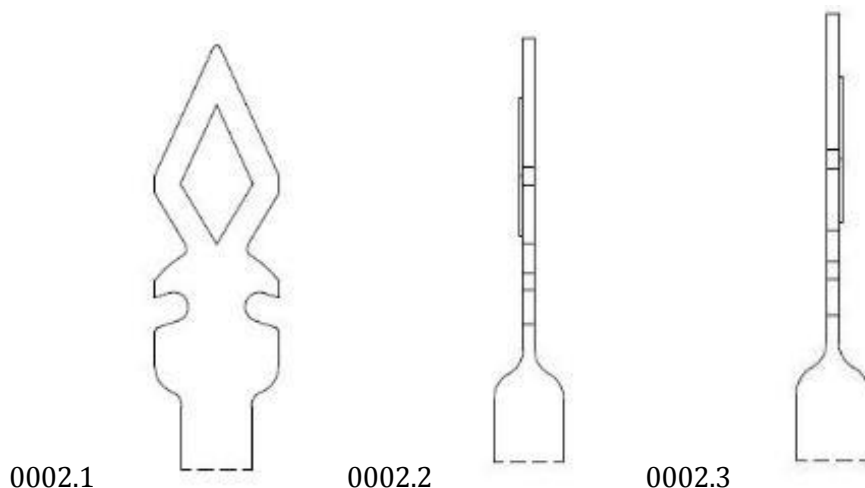
wrażenie wywierane przez nie na odbiorcy (zorientowanym użytkowniku będącym osobą zawodowo zajmującą się promocją, sprzedażą lub projektowaniem systemów ogrodzeń posesyjnych lub ich elementów albo osobą zawodowo wykonującą montaż takich produktów) nie jest odmienne.

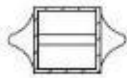
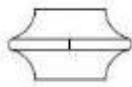
Powódka wyjaśniła, że praktyką rynkową jest stosowanie zakończeń w postaci kuli lub grota w przęsłach ogrodzeń stalowych. Swoboda twórcza w odniesieniu do zakończeń w postaci grota jest praktycznie nieograniczona. Na polskim rynku oferowana jest wprost nieskończona liczba kształtów. Przedsiębiorcy wprost prześcigają się w liczbie i rodzaju oferowanych wzorów, aby trafić w oczekiwania i gust klientów. Niemal wszystkie sklepy, składy lub markety budowlane mają w swojej ofercie co najmniej kilka różnych systemów ogrodzeń posesyjnych. Ogrodzenia i poszczególne elementy ogrodzeń można też kupować przez Internet. (k.2-118)

Pozwany M. M. nie złożył odpowiedzi na pozew, a prawidłowo powiadomiony o jej terminie nie stawił się na rozprawie 11 sierpnia 2014 r. Jego stanowisko znane było Sądowi wyłącznie z udzielonej powódce odpowiedzi na przedsądowe wezwanie do zaniechania naruszeń. (k.82-92)

Sąd ustalił:

(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. służy prawo do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod nr 002125450-0002 przedstawiającego elementy ogrodzeń:

0002.4

0002.5

(dowód: świadectwo rejestracji OHIM k. 23-28)

Wzór ten jest wykorzystywany przez uprawnioną jako element produkowanych przez nią ogrodzeń oferowanych do sprzedaży pod nazwą handlową VERONA 2 (dowód: produkt k.32), dostępnych m.in. w sieciach marketów budowlanych (...) i (...). (dowód: oferta k. 40-48, katalog k.54, faktury k. 55-70).

M. M. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) M. M. w W. w zakresie produkcji metalowych elementów stolarki budowlanej. (dowód: informacja CEIDG k.53) W ramach tej działalności pozwany m.in. produkuje i sprzedaje w sieci marketów budowlanych (...) system ogrodzenia posesyjnego *Igor*, w skład którego wchodzi panele ogrodzeniowe, brama i furtka, których przeszła zakończone są grotem trwale z nim połączonym. (dowód: produkt k.30, fotografie k.33-37, wydruki ze stron internetowych k.40-43, faktura k.44)

Sąd zważył:

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z 12 XII 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U.UE.L.02.3.1, z 5 I 2002 r. Dz.U.UE.L.02.3.1) stworzyło ujednolicony system nabywania prawa wyłącznego do wzoru, jego jednolitego skutku na terytorium Unii Europejskiej i jednolitego systemu ochrony. (ust. 3 art.1) Rozporządzenie zawiera legalną definicję, zgodnie z którą, wzorem jest postać całego produktu lub jego części, wynikająca w szczególności z cech linii konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury lub materiałów produktu lub jego ornamentacji (art. 3a). Postać produktu przejawia się w jego zewnętrznych cechach charakterystycznych, formie i ukształtowaniu, jego przyozdobieniu, wyrażającym się w zestawieniu linii, konturów, doborze kolorów lub użyciu powierzchni o specjalnych właściwościach. W wyglądzie zewnętrznym produktu mieszczą się wszystkie jego charakterystyczne cechy, które są wizualnie postrzegane, widoczne w czasie normalnego użytkowania.

Zarejestrowany wzór wspólnotowy podlega ochronie w okresie 5 lat od daty zgłoszenia, o ile spełnia on przesłanki z art. 1 ust.2b w zw. z art. 5 ust.1b i art. 6 ust.1b. Uprawniony może przedłużyć ochronę na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, łącznie do 25 lat. Powstaje w ten sposób wyłączność używania wzoru, obejmująca:

- wytwarzanie (*making*) całego produktu, w którym wzór został ucieleśniony lub do którego został zastosowany,
- oferowanie i wprowadzenie do obrotu, przy czym oferowanie dotyczy nie tylko sprzedaży ale również najmu, dzierżawy czy innego rodzaju przekazania produktu, mającego ostatecznie na celu przeniesienie prawa,
- użycie produktu, który obejmuje także wystawy czy pokazy, jeśli prowadzi do zakłócenia normalnej ekonomicznej eksploatacji prawa wyłącznego,
- składowanie, interpretowane ściśle, ograniczane do dokonanego w celu oferowania produktu, wprowadzenia go do obrotu, importu itd. (art. 19 ust.1)

Z rejestracji wzoru wynikają dla uprawnionego roszczenia zakazowe względem każdej osoby, która narusza lub grozi naruszeniem prawa m.in. wytwarzając, wprowadzając do obrotu, czy przechowując produkty, w których jest on inkorporowany. Należy przy tym wyjaśnić, że zgodnie z art. 85, sąd orzekający w kwestii naruszenia związany jest domniemaniem ważności wzoru zarejestrowanego, które obalić mogą jedynie decyzja OHIM lub wyrok sądu właściwego w sprawach wzorów wspólnotowych, stwierdzające nieważność lub wygaśnięcie prawa wyłącznego.

Dla oceny naruszenia (groźby naruszenia) istotne jest ustalenie, że wzór ucieleśniony w produkcie pozwanego jest na tyle podobny do wzoru zarejestrowanego na rzecz powoda, iż nie wywołują one na zorientowanym użytkowniku odmiennego ogólnego wrażenia, uwzględnia się przy tym swobodę twórczą. Zgodnie z art. 10, zakres ochrony obejmuje bowiem każdy wzór, który nie wywołuje u zorientowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia (ust.1), uwzględniając przy tym stopień swobody twórcy (ust.2). Określają go, postrzegalne zmysłem wzroku, cechy zewnętrzne wzoru ujawnione przez uprawnionego w dokumentacji złożonej przy wniosku o rejestrację. Dyrektywa nr 98/71/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z 13 X 1998 r. w sprawie *prawnej ochrony wzorów*, w wersji angielskiej w sposób wyraźny odnosi się do tych właśnie cech. (*shown visibly*)

Z naruszeniem mamy zatem do czynienia w każdym przypadku identyczności z wzorem wspólnotowym wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w kwestionowanym produkcie lub występowania pomiędzy nimi różnic zaledwie w nieznaczących szczegółach. (brak nowości) Przy badaniu naruszenia prawa do wzoru, ze względu na podobieństwo do wzoru przemysłowego ucieleśnionego w kwestionowanym produkcie, stosuje się te same reguły co przy ocenie indywidualnego charakteru rysunku lub modelu, która opiera się na ogólnym wrażeniu, jakie sprawiają one na zorientowanym użytkowniku w odniesieniu do tego co poprzednio istniało w danej dziedzinie produktów. Przepis art. 10 ust. 1 nie wymaga jednak, aby wrażenie to było wyraźnie odmienne. Wystarczające jest, że pomiędzy przeciwstawianymi sobie wzorami występują różnice, determinujące odmiennność ogólnego wrażenia zorientowanego użytkownika. Interpretacja przepisu art. 10 zgodna z tezą 14 preambuły, stawiająca wymóg, aby inne wzory sprawiały na zorientowanym użytkowniku wyraźnie odmienne wrażenie niż wzór zarejestrowany

prowadziłyby do nieuzasadnionego rozszerzenia zakresu ochrony na wszystkie te wzory, które pozbawione są zdolności rejestracyjnej (indywidualnego charakteru). (por. L. Brâncuși *Wzór wspólnotowy i jego zakres ochrony*. Wydawnictwo C.H.Beck Warszawa 2012 s.322-327)

Bez znaczenia jest, że wzór pozwanego różni się od zarejestrowanego rysunku lub modelu pewną, nawet dużą liczbą szczegółów, jeśli mimo wszystko użytkownik uzna, iż w bezpośrednim porównaniu, są one do siebie podobne. Wzór będzie miał charakter indywidualny jedynie wówczas, gdy ma na tyle silną zdolność odróżniającą go od innych, że będzie mógł być zindywidualizowany (uznany za odmienny) przez zorientowanego użytkownika. (por. M. Poźniak-Niedzielska *Wzór wspólnoty. w Ochrona znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych w Polsce po akcesji do Unii Europejskiej*. UPRP Warszawa 2004 s.57-59)

Zorientowanym (uświadomionym) jest użytkownik bardziej wnikliwy, obiektywny, mający lepszą znajomość przedmiotu. Nie jest to sam twórca, przeciętny odbiorca ani znawca w określonej dziedzinie lecz osoba, która tkwi pomiędzy nimi. Niekoniecznie musi to też być użytkownik finalny. (M. Poźniak-Niedzielska *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.6, por. także wyroki Sądu Unii Europejskiej z 18 III 2010 r. w sprawie T-9/07 *PepsiCo*, z 22 VI 2010 r. w sprawie T-153/08 *Shenzhen/Bosch*, z 16 XII 2010 r. w sprawie T-513/09 *Jose Manuel Baena Grupo*, z 16 VI 2011 r. w sprawie T-68/10 *Sphere Time*, z 9 IX 2011 r. w sprawie T-10/08 *Kwang Yang Motor*)

Oceniając indywidualny charakter wzoru sąd rozważa na ile utrudnione jest w danej dziedzinie przemysłu tworzenie rysunków i modeli o charakterze indywidualnym. Swobodę projektanta mogą ograniczać narzucane mu względy funkcjonalne, techniczne, handlowe, ewentualnie także tendencje panujące w modzie, czy gusta nabywców. Stopień swobody twórcy przy opracowaniu wzoru należy określać ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z właściwościami wynikającymi z funkcji technicznej produktu, a także przepisów prawnych mających do niego zastosowanie. Porównania ogólnego podobieństwa przeciwstawianych sobie wzoru zarejestrowanego i wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w produkcie pozwanego dokonuje się analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. Zorientowany użytkownik automatycznie pomija elementy, które są typowe i wspólne wszystkim tego rodzaju produktom, koncentrując się na właściwościach, które są wyrazem twórczej swobody lub odbiegają od normy. (por także późniejsze wyroki z 22 VI 2010 r. w sprawie T-153/08 *Shenzhen vs Bosch*, z 16 XII 2010 r. w sprawie T-513/09 *Jose Manuel Baena Grupo*, z 16 VI 2011 r. w sprawie T-68/10 *Sphere Time*, z 13 XI 2012 r. w sprawach połączonych T-83/11 i T-84/11 *Antrax It*)

Ocena indywidualnego charakteru wzoru ma charakter normatywny. Podobnie jak w sprawach o naruszenie znaku towarowego, w których sąd rozstrzyga o istnieniu ryzyka konfuzji z punktu widzenia modelowego konsumenta, do kompetencji sądu należy ocena odmienności lub jej braku ogólnego wrażenia, jakie na modelowym zorientowanym użytkowniku wywołują przeciwstawiane sobie wzory. (por. wyrok Sądu Unii Europejskiej z 22 VI 2010 r. w sprawie T-153/08

Shenzhen/Bosch) Kompetencje sądu w tym zakresie nie mogą być w żadnym razie cedowane na biegłego.

Zgodnie z art. 278 § 1 k.p.c., biegły w postępowaniu cywilnym jest ekspertem, znawcą dysponującym wiedzą i doświadczeniem zawodowym, pozwalającymi dostarczyć sądowi wiadomości specjalnych. Dokonuje on oceny określonego stanu faktycznego i przedstawia własną opinię. W polskim procesie cywilnym, biegły - specjalista w zakresie wzornictwa przemysłowego, nie może być utożsamiany ze zorientowanym użytkownikiem w rozumieniu art. 6. Równocześnie, nie może on wydawać opinii w imieniu innej osoby, a tym bardziej dokonywać oceny z punktu widzenia modelowej postaci o określonych ogólnie cechach, definiowanej w każdej konkretnej sprawie, z pewnością jednak nie będącej ekspertem ani znawcą, nie mającej jego wiedzy ani doświadczenia zawodowego. (por. E. Nowińska [w] *Prawo własności przemysłowej*. LexisNexis Warszawa 2011 s. 171, J. Kępiński *Wzór przemysłowy i jego ochrona w prawie polskim i wspólnotowym*. Oficyna a Wolters Kluwer business Warszawa 2010 s.54-57, M. Hulicki *Pojęcie „poinformowany użytkownik” w świetle praktyki i orzecznictwa unijnego*. ZNUJ Rok 2011, z. 112 s.112-132) W razie sporu stron, biegły powinien natomiast określić zakres swobody twórczej lub wskazać cechy wzoru wynikające wyłącznie z jego funkcji technicznej. Z tych względów Sąd oddalił wnioski stron o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Normatywna ocena ogólnego wrażenia dokonywana jest zgodnie z regułami określonymi w dotychczasowym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Unii Europejskiej (m.in. wyrok Sądu UE z 18 III 2010 r. w sprawie T-9/07 *Grupo Promer Mon Grafic vs. PepsiCo*). Ocenie podobieństwa / odmienności ogólnego wrażenia, jakie wywołują na zorientowanym użytkowniku podlegają wzór uprawnionego i wzór zawarty lub zastosowany w produkcie domniemanego naruszcziela, nie przeciwstawia się natomiast produktów stron. Sposób w jaki powód używa wzoru jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu. Jego produkt może być jednak pomocniczo wykorzystany, jeśli nie ma wątpliwości co do jego tożsamości (pozwany nie kwestionuje identyczności wzoru i ucieleśniającego go produktu powoda).

Należy przy tym wyjaśnić, że porównanie to różni się od ryzyka konfuzji konsumenckiej w prawie znaków towarowych, gdzie klient, zachowujący w pamięci znak uprawnionego, myli z nim znak towarowy innego przedsiębiorcy. W przypadku wzorów, porównania – w ocenie normatywnej – dokonuje się w sposób bezpośredni (szerzej: L. Brâncuși *Wzór ...* s.273-360), analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. (por. wyroki z 22 VI 2010 r. w sprawie T-153/08 *Shenzhen/Bosch*, z 16 XII 2010 r. w sprawie T-513/09 *Jose Manuel Baena Grupo*, z 16 VI 2011 r. w sprawie T-68/10 *Sphere Time*, z 9 IX 2011 r. w sprawie T-10/08 *Kwang Yang Motor*)

W sprawach wzorów wspólnotowych sądy stosują przepisy rozporządzenia (art. 88 ust.1), a w kwestiach w nim nieuregulowanych ustawodawstwo krajowe, zarówno prawo materialne (ust.2.) jak i procesowe, odnoszące się do krajowego wzoru przemysłowego. Uznając, że pozwany

naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia praw do wzoru wspólnotowego sąd stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, następujące środki :

- a. zakaz kontynuowania działań, które naruszają lub grożą naruszeniem wzoru,
- b. zajęcie podrobionych produktów;
- c. zajęcie materiałów i narzędzi wykorzystanych w przeważającej mierze do wytworzenia podrobionych produktów, jeżeli ich właściciel wiedział do jakich celów były użyte lub w danych okolicznościach było to oczywiste,
- d. wszelkie środki pozwalające na nałożenie innych sankcji, adekwatnych do okoliczności, przewidzianych przepisami prawa krajowego, w tym również prawa prywatnego międzynarodowego państwa członkowskiego, w którym naruszenie miało miejsce lub istnieje jego groźba. (art. 89 ust.1) Sąd podejmuje też niezbędne decyzje zapewniające przestrzeganie tych środków, zgodnie z prawem krajowym (art. 89 ust. 2)

Na wstępie należy stwierdzić, że reprezentowana w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, spółka (...) żąda ochrony prawa wyłącznego – prawa do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego pod nr 002125450-0002. Nie występuje natomiast o ochronę swych interesów gospodarczych naruszanych nieuczciwie konkurencyjnym działaniem pozwanego. Sąd, ograniczony zakresem powództwa nie jest władny dokonywać oceny okoliczności sprawy na gruncie prawa krajowego – ustawy z 16 IV 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Wszelkie twierdzenia i dowody, które nie dotyczyły kwestii wzoru wspólnotowego i jego używania przez pozwanego, podlegały pominięciu, jako niemające istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu, w rozumieniu art. 227 k.p.c. (organizacja sprzedaży, oferta rynkowa, podobieństwo produktów, pozycja rynkowa)

Czyniąc ustalenia faktyczne Sąd oparł się na twierdzeniach i dowodach zaoferowanych przez powódkę, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 339 § 2 k.p.c. Nie odnosiło się to jednak do kwestii naruszenia, jako stwierdzenia istnienia podobieństwa zarejestrowanego wzoru wspólnotowego i kwestionowanego wzoru przemysłowego zawartego w produkcie pozwanego, w tym zakresie ocena ma bowiem charakter normatywny. Sąd oddalił wnioski o dopuszczenie dowodów z zeznań świadków, które nie mogły decydować o braku odmiennego wrażenia, jakie na zorientowanym użytkowniku (będącym postacią modelową a nie pracownikiem powódki) wywierają wzory stron.

W przekonaniu Sądu, zasadniczą przeszkodę dla udzielenia ochrony prawu spółki (...) stanowi sposób jego przedstawienia w świadectwie rejestracji, uniemożliwiający ustalenie zakresu wyłączności (k.26-28). Zgłaszając wzór powódka posłużyła się przedstawieniem graficznym w postaci dwuwymiarowej grota stanowiącego element ogrodzeń (rzut 0002.1). Prawdopodobnie rzuty 0002.2 i 0002.3 przedstawiają jego widok z profilu, zachowana została bowiem ta sama wysokość, trudno jednak ustalić jak się ma do siebie przedstawienie wszystkich

trzech rzutów w części dolnej, a nade wszystko, jak się mają do nich elementy zobrazowane w rzutach 0002.4 i 0002.5. Nie potrafił tego wyjaśnić pełnomocnik uprawnionej, poproszony o to przez Sąd na rozprawie 11 sierpnia 2014 r. (k.128)

W sytuacji braku całościowego, trójwymiarowego przedstawienia wyglądu tej części produktu w świadectwie OHIM oraz odmiennego wyglądu produktu (k.32 – brak elementów przedstawionych jako rzuty 0002.4 i 0002.5, odmienny wygląd wzoru i produktu w pozostałych trzech rzutach), Sąd nie miał podstaw do przeciwstawienia elementu ogrodzenia produkowanego przez powódkę wzorowi przemysłowemu zastosowanemu w produkcie pozwanego. Nie podziela także stanowiska spółki (...) która swe zarzuty opiera na podobieństwie produktów stron, a nie wzoru zawartego w produkcie pozwanego i wzoru wspólnotowego zarejestrowanego na jej rzecz. Wskazuje na to choćby odwoływanie się do wymiarów, których na podstawie świadectwa rejestracji ustalić nie można.

Z prawidłowo dokonanego porównania wynika, że ogólne wrażenie jakie sprawiają na zorientowanym użytkowniku, którym jest osoba trudniąca się budową i montażem ogrodzeń, wzór wspólnotowy zarejestrowany na rzecz powódki i wzór przemysłowy zawarty w produkcie pozwanego jest całkowicie odmienne. Wzór zawarty w elementach systemu ogrodzeniowego *Igor* (k.30) jest trójwymiarowy. W części szczytowej ma kształt okręgu, we wzorze zakończenie jest ostre. W listku wyciśnięty jest kształt rombu, we wzorze deltoidu. Odmienne jest wygięcie elementu znajdującego się między listkiem i podstawą, u pozwanego skierowane w górę, we wzorze w dół. Nade wszystko jednak wzór pozwanego nie zawiera elementów przedstawionych w rzutach 0002.4 i 0002.5. Różnic tych w żadnym razie nie można uznać za nieistotne, a wzorów stron za podobne, w rozumieniu art. 10 rozporządzenia nawet przy przyjęciu – zgodnie z twierdzeniem powódki - nieograniczonego stopnia swobody jaką dysponuje projektant ogrodzeń. (k. 54, 84-87, 95-105) Przeciwnie, zorientowany użytkownik z łatwością odróżni sporne wzory, to bowiem wymienione wyżej różnice zaważają o jego ogólnym wrażeniu ich odmienności.

Podkreślana przez powódkę wyszukłość mająca charakteryzować jedynie wzór nr 002125450-0002 jest w ocenie Sądu immanentną cechą kształtu grotu. Sama metoda twórcza polegająca na komponowaniu wzoru z kształtów geometrycznych nie podlega ochronie, ani na gruncie prawa autorskiego, ani prawa własności przemysłowej. Dodatkowo należy stwierdzić, że figury geometryczne użyte we wzorze wspólnotowym nr 002125450-0002 i w produkcie pozwanego są odmienne.

W przekonaniu Sądu, **M. M. nie produkuje ani nie oferuje produktu, w którym zawarty lub zastosowany byłby wzór, który można byłoby uznać za podobny do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego pod nr 002125450-0002.** Brak zatem podstaw do stwierdzenia naruszenia przez pozwanego prawa wyłącznego (...) spółki z o.o. w W.. (*a contrario* art. 10 rozporządzenia)

Na marginesie tylko należy wyjaśnić, że żądania pkt 1 i 2 pozwu zostały sformułowane w taki sposób, że powództwo nie nadawałoby się do uwzględnienia jako odnoszące się do produktu (systemu ogrodzeń posesyjnych), którego zaledwie niewielka część mogłaby być przedmiotem naruszenia. Zakazy i sposoby usunięcia już powstałych skutków naruszenia – aby były adekwatne do służącej spółce wyłączności – powinny się odnosić jedynie do wykorzystania w produkcie pozwanego wzoru podobnego do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

Koszty postępowania ponosi powódka na zasadzie art. 98 k.p.c. – odpowiedzialności za wynik sprawy.